

מסכת גיטין

פרק ב משנה ו

קָבַל הַקָּטָן וְהַגָּדִיל, חֵרֶשׁ וְנִתְפַקֵּחַ, סוּמָא וְנִתְפַתֵּחַ, שׁוֹטָה
וְנִשְׁתַּפָּה, נָכְרִי וְנִתְגַּיֵּר, פָּסוּל. אֲבָל פֶּקֶחַ וְנִתְחַרֵּשׁ וְחֹזֵר
וְנִתְפַקֵּחַ, פְּתוּחַ וְנִסְתָּמָא וְחֹזֵר וְנִתְפַתֵּחַ, שְׁפוּי וְנִשְׁתַּמָּה וְחֹזֵר
וְנִשְׁתַּפָּה, כָּאִשֶּׁר. זֶה הַכֹּל, כָּל שֶׁתַּחֲלֹתוֹ וְסוּפוֹ בְּדַעַת, כָּאִשֶּׁר: